

Urszula Kowalska

Jugosławia : polonistyka w Lublanie

Biuletyn Polonistyczny 20/4 (66), 116-117

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

JUGOSŁAWIA

POLONISTYKA W LUBLANIE

W Uniwersytecie w Lublanie (Jugosławia – Słowenia) od wielu lat istnieje lektorat języka polskiego (Oddelek za Slovanske Jezike in Književnosti) kolejności C (= mający charakter fakultatywny). Oznacza to, że studenci wybierający dwa główne kierunki studiów slawistycznych (A i B) mogą wybrać jako lektorat C – język rosyjski, czeski lub polski. Dla slawistów – po reformie studiów – trwa on dwa lata, dla roczników kontynuujących stary system – cztery, z tym, że w przyszłości także zostanie zredukowany do dwu lat. Z lektoratu języka polskiego korzystają także etnologowie (również kolejność C) zainteresowani językiem ze względów profesjonalnych. Nauka praktyczna języka trwa dwie godziny tygodniowo zarówno dla slawistów, jak i etnologów.

Zespół dydaktyczny liczył w roku akad. 1976/77 dwie osoby: Rozkę Štefanovą, prof. szkoły wyższej, i lektora języka polskiego, dr Urszulę Kowalską. Prof. Štefanova prowadziła wykład z gramatyki opisowej współczesnej polszczyzny oraz ćwiczenia z gramatyki opisowej – z uwzględnieniem polskich tekstów literackich – korzystając przy tym głównie z antologii wydanej przez "Polonicum". Dr Kowalska prowadziła lektorat praktyczny języka polskiego oraz konsultacje grupowe i indywidualne dla studentów i magistrantów zaawansowanych językowo lub zainteresowanych konkretną problematyką: tłumaczeniami polskich tekstów naukowych lub współczesną kulturą polską. Słuchaczy slawistów było 25, etnologów – 14, w sumie więc 39 osób.

Uniwersytet w Lublanie utrzymuje stałe kontakty z Polską. Do tradycji należą ścisłe kontakty z "Polonicum" (udział w kursach letnich, korzystanie z książek i podręczników), wycieczki do Polski – poprzedzone informacjami o naszym kraju i jego kulturze, wymiany grup studenckich (etnologia) między UAM w Poznaniu i Uniwersytetem w Lublanie. Obecnie finalizuje się umowę o współpracy naukowej między Uniwersytetem w Lublanie i Uniwersytetem Śląskim, w związku z czym powstaje zespół badawczy do badań stosunków między literaturą i kulturą słoweńską a kulturą

i literaturą polską. Ze strony słoweńskiej kierowniczką zespołu jest prof. R. Štefanova, a uczestnikami badań: prof. G. Kocjan, asyst. J. Koruza, bibliotekarz M. Kranjec, mgr M. Dolgan i mgr N. Jež.

Wielu pracowników Uniwersytetu w Lublanie zna język polski, korzysta z polskiej literatury naukowej i żywo się nią interesuje. Dużym zainteresowaniem cieszą się również wizyty naukowe i odbywające się przy tej okazji odczyty polskich uczonych odwiedzających Lublanę. Dotyczy to m.in. niedawnych odczytów prof. dra Władysława Lubasia i doc. dr hab. Danuty Buttler.

Dr Urszula Kowalska

RUMUNIA

DZIAŁALNOŚĆ NAUKOWA POLONISTÓW RUMUŃSKICH

Działalność naukowa rumuńskich polonistów-literaturoznawców rozwinęła się w 1976 roku w trzech kierunkach: literatura porównawcza, związki literackie rumuńsko-polskie, polska literatura współczesna.

Do pierwszej grupy należą studia prof. Iona C. Chițimii, opublikowane w materiałach dwóch ostatnich zjazdów Międzynarodowego Towarzystwa Literatury Porównawczej, mianowicie "L'évolution du type de la fable ésoopique dans les littératures européennes" - "Ewolucja bajki ezopowej w literaturach europejskich" ("Actes du VIe Congrès de l'Association Internationale de Littérature Comparée, 1970", Bordeaux 1975, s. 597-600) i "Humanisme et Renaissance dans une histoire comparée dans littératures européennes" - "Badania porównawcze nad humanizmem i renesansem w literaturach europejskich" ("Actes du VIIe Congrès de l'Association Internationale de Littérature Comparée, 1973", Montreal-Ottawa 1976), jak dotychczas, bogato ilustrowane przykładami i faktami z kultury i literatury polskiej.

Imponująco również przedstawia się dział prac dotyczących stosunków kulturalnych i literackich rumuńsko-polskich. Prof. I. C. Chițimia omówił